

**Social- og Indenrigsministeren
Social- og Indenrigsudvalget**

Randers 18/1 2021

Forrælse i dommerstanden

Vi har før gjort opmærksom på de mangler domstolene har ved behandling af børnesager, jf:

<https://www.ft.dk/samling/20201/almdel/SOU/bilag/9/2261888.pdf> – vedrørende manglende prøvelse af det materielle skøn i afgørelsen. Altså indholdet, som hvad er barnets tarv.

<https://www.ft.dk/samling/20191/lovforslag/L68B/bilag/10/2122920.pdf> – om manglerne ved den nuværende Servicelov § 58s ordlyd. Altså alt for vagt formuleringer om de mest invasive afgørelser.

<https://www.ft.dk/samling/20191/lovforslag/L68B/bilag/13/2125588.pdf> om hvad Menneskerettighedsdomstolen, herefter EMD, har afgjort, at borgere i et land, som har tiltrådt Menneskerettighedskonventionen, herefter EMRK, minimum skal give af retsgarantier i børnesager. Vi har da også lovhjemmel, jf. Retsplejelovens §§ 471-472 for retsgarantier i børnesager. Problemet er blot, at disse ikke bliver efterlevet af de danske domstole. Det vil vi redegøre for i det følgende.

Byretssag 2021

Af fortrolige bilag til dette skriv fremgår, at byrettens dommer ikke vil oplyse sagen ved vidner, med begrundelsen, at det plejer dommerstanden ikke i danske børnesager. Sagen drejer sig om tvangsfjernelse af to små børn under Servicelovens § 58, stk. 1, nr. 1 og 4. Det er et brud på EMRKs artikel 8, der sikrer børn og familier en yderst grundig efterprøvelse af statens indgreb i privat- og familielivet, jf. EMDs præcisering heraf i Strand Lobben vs. Norge af 10/9 2019 ved applikationsnr: [37283/13](#).

Strand Lobben sagen

Af sagens fremstilling gengives de retsprocessuelle omstændigheder under byrettens behandling af Strand Lobben sagen i Norge:

Præmis 98: "On 22 February 2012 the City Court, composed of one professional judge, one psychologist and one lay person, in accordance with section 36-4 of the Dispute Act (see paragraph 133 below), upheld the decision after having held a hearing which lasted from 13 to 15 February 2012 and during which twenty-one witnesses were heard. Among the witnesses called by the child welfare services were the persons responsible for supervision of the foster home and the contact sessions, S.H. from the Children's and Young People's Psychiatric Out-Patient Clinic, expert psychologists B.S. and M.S. (see, *inter alia*, paragraphs 58, 61, 62 and 63 above) and the family consultant from the parent-child institution (see, for example, paragraph 24 above). Among the witnesses called by the first applicant were members of her family, her husband and members of his family, the medical director at the hospital where the first applicant had undergone surgery in 2005 (see paragraph 72 above) and specialist in psychology K.M. (see

paragraph 97 above). The first applicant was present together with her legal aid counsel.”
(Fremhævelse med fed er vores)

Dette vurderer Storkammeret i Strassburgs Menneskerettighedsdomstol til at være tilstrækkeligt:

Præmis 216: ”At the outset the Court notes that the City Court’s bench was composed of a professional judge, a lay person and a psychologist. It held a three-day hearing that the first applicant attended together with her legal-aid counsel and in which twenty-one witnesses, including experts, gave testimony (see paragraph 98 above). In addition, the Court notes that the City Court acted as an appeal instance and that proceedings similar to those before that court had previously been conducted, and similarly extensive reasons given, by the County Social Welfare Board, which had also had a composition similar to that of the City Court (see paragraphs 89-95 above). The City Court’s judgment was subject to review in leave-to-appeal proceedings before the High Court (see paragraphs 114-18 above), which were in turn examined by the Supreme Court Appeals Board (see paragraphs 119-21 above).”

(Fremhævelse med fed er vores)

Storkammeret gennemgår disse retsprocessuelle aspekter og gennemsøger for menneskerettighedsbrud, jf. Den grundige efterprøvelse af børnesager, jf. EMRKs artikel 8, der har en større grad af beskyttelse end EMRKs artikel 6. Storkammeret i EMD vurderer at 21 vidner til byretten er tilstrækkelig en grundig efterprøvelse.

Sammenfattende

Det er klart at se, at med begrundelsen ”det plejer domstolene ikke”, som fremført af det fortrolige bilag til denne henvendelse, så overholder de danske domstole ikke EMRKs artikel 8, som fortolket af Storkammeret ved EMD i Strassburg i Strand Lobben vs. Norge, applikationsnr: [37283/13](#) den 10/9 2019. Dette har Social- og Indenrigsminister, Astrid Krag (S) og Justitsminister, Nick Hækkerup (S) før afgjort er Social- og Indenrigsministerens område.

Vi forpligter ved denne skrivelse Folketingets partier til at overholde EMDs fortolkning af EMRKs artikel 8s retsprocessuelle beskyttelse af børn og deres familier mod statens indgreb i privat- og familielivet, som det danske Folketing har tiltrådt at ville ved inkorporering af EMRK i 1992. Vi anfører EMRK artikel 8, da internationale konventioner står over dansk lov, Lex Superior.

Det fremgår tydeligt af det fortrolige bilags argumentation, at disse krænkelser af retten til beskyttelse af sit familieliv systematisk krænkes ved de danske domstole. Derved overholder Danmark ikke sine internationale forpligtelser, og de danske byretter oplyser ikke sagerne til at der kan ske en grundig nok prøvelse sted. Dette vil vi som forening have skrevet ind i Barnets Lov til barnets beskyttelse mod overgreb fra staten i barnets familieliv. Siden de danske domstole har svært ved at overholde EMDs præcisering af hvad en grundig retsbeskyttelse udgør i børnesager, så anmoder vi om præcisering i Barnets Lov.

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen

Formand for Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn